

LAPUAN HIIPPAKUNNAN PIISPA

TOIVON AIKA

Joulu ja sitä edeltävä adventti ovat toivon aikaa. Tätä ilmentää joulun virsi (VK 27:1).

”Juhlimaan tulkaa toivon täyttymistä,
rientäkää, kutsuu nyt Betlehem.
Etsikää lasta, taivaan kuningasta
ja kumartamaan tulkaa
ja kumartamaan tulkaa
ja kumartamaan tulkaa Herraamme.”

Toivo on sukua odotukselle. Kaikki ei ole vielä toteutunut, jotain puuttuu. Mitä enemmän toivova ihminen kaipaa, sitä merkityksellisemmäksi toivon kohde käy. Toivon täyttäjää on etsittävä, ja lopulta myös kumarrettava.

* * *

Toivolle on tarvetta tänäänkin. Maailma on pandemian kourissa, ja tulevaisuuden näkymät ovat utuiset. Ilmastonmuutos jyllää hitaasti mutta varmasti. Ääri-ilmiöt toistuvat. Olemme siirtyneet jyrkkien vastakkainasettelujen aikakauteen. Äänekkäimmät ja kovimmat saavat viestinsä kuuluviin. Hyvä tahto tuntuu jäävän pahoinvoinnin varjoon. Ei siis ole ihme, jos pelko, toivon vastakohta, hiipii mieleen.

Minkä varaan voimme rakentaa tulevaisuuden tällaisessa maailmassa? Jaksatko sinä vielä toivoa?

* * *

Toivoa tarvitaan erityisesti silloin, kun usko tulevaisuuteen horjuu tai kun rakkaus hiipuu ja itsekkyyden valta kasvaa. Toivo kuitenkin syntyy kielteisistä tulevaisuuden näkymistä huolimatta. Sen vuoksi toivoa kutsutaan jopa jumalalliseksi hyveeksi.

Toivon saa aikaan Jumala, joka tulee luoksemme. Hän johdattaa eteenpäin uhkien keskellä. Hän rohkaisee, kannustaa ja saa luottamaan ja iloitsemaan. Ja mikä ihmeellisintä, hän käyttää hyvää tahtovia lähimmäisiä, myös sinua, toivon ylläpitämiseen.

Toivolle on tunnusomaista, että se herää hitaasti ja vähitellen. Huomaamatta se karkottaa epätoivon, pimeyden ja pelon. Odotus täyttyy. Niin kuin kerran Betlehemissä, kun Jumalan Poika syntyi. Nyt on toivon aika.

Levollista ja iloista joulua toivottaen

Simo Peura